

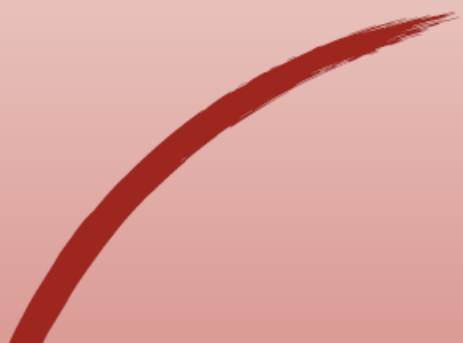

SZITV KONF

Színháztudományi Konferencia

2019. november 15–16.

PROGRAM

Fehér ólom és egyéb mérgező anyagok – Sminkek a XVI-XVII. század színpadán

A színházi smink készítése és a maszkolás érdekes, ám kevésbé kutatott aspektusa a színháznak, miközben igen sok esetben hozzájárul a színházi illúzió megteremtéséhez egy-egy olyan technika, mint az öregítés, fiatalítás, annak a módja, hogy egy XXI. századi színészt hogyan változtassunk át reneszánsz királlyá.

Már az ókori görögök is használtak festékanyagokat különböző színpadi hatások elérésére, például a rendkívül mérgező fehér ólmot vagy a barna cinóbert. Emellett nagyon fontos volt a főbb érzelmeket hangsúlyozó maszkok használata is. Előadásomban nem vállalkozom a teljes sminktörténet áttekintésére, helyette elsősorban a XVI–XVII. századi általános sminktörténetről beszélek a színházra vonatkoztatva, amely mindig is előszeretettel alkalmazta a legmodernebb termékeket és technikákat. E két korszak volt, amely először kezdte el intenzívebben használni a kozmetikumokat a színpadon, mert az ókori görögök és rómaiak csak keveset, a középkorban pedig szinte egyáltalán nem használtak. Külön kitérek a *commedia dell'arte* maszkolási tradícióira, majd az olasz, illetve angol reneszánsz sminkhagyományaira, később pedig a barokkra. Olyan témákat érintek, mint a különböző anyagok használata, azok alkalmazási módja, a kor szépségideálja, illetve az erre való reflexiók, ugyanis a festékek használatát számos negatív kritika érte, különösen I. Jakab király idejében.

Előadásom célja, hogy felhívjam a figyelmet a színházelmélet és -történet kevésbé figyelemre méltított területére, és kiemeljem, illetve röviden bemutassam a hatalmas korpusz egy rövid, ám jelentős időszakát.